

שמאי הזקן
אהבת ה' ושמחת המצוות
מצגת לילדי ישראל הקדושים

קִשּׁוֹר נֶשֶׁל שְׁבָעִים דּוֹרוֹת!

כְּשֶׁסָּבֵא-רַבָּא-רַבָּא-שְׁלָךְ (לִפְנֵי שְׁבָעִים דּוֹרוֹת!) הָיָה קָטָן...

שִׁמְאֵי הִזְקָן כָּבֵד בָּנָה סִכָּה עַל הַגֶּג, מִיּוֹחֶדֶת עֲבוּר הַנֶּכֶד
הַקָּטָן שְׁלוֹ, כְּדִי שִׁירְגִישׁ אֶת קִרְבָּת ה'.

אֲנַחְנוּ מִמְּשִׁיכִים אֶת
שְׂרַשְׁתִּי הָאֲמוֹנָה!

כַּרְטִיס זהוי סִנְהֶדְרִין: שִׁמְאִי הַזָּקֵן

דֹּר וּתְקוּפָה: דֹּר חֲמִישִׁי וְאַחֲרוֹן שֶׁל "הַזִּגְיוֹת".
אָב בֵּית הַדִּין שֶׁל הַסִּנְהֶדְרִין (עִם הַלֵּל כְּנֶשִׁיא).

שָׁנִים בְּעֶרְךָ:
כִּמְאָה שָׁנִים לִפְנֵי חֲרָבֹן
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשֵּׁנִי.

רַבּוֹתָיו:
שְׁמַעְיָה וְאַבְטָלְיוֹן,
שְׁלֵמְדוּהוּ תוֹרַת אֲמֶת.

תַּלְמִידָיו: מִיסָד
בֵּית הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל
"בֵּית שִׁמְאִי".

אֲרוֹעַ הַיִּסְטוֹרִי:
הִנְהִיג אֶת עַם יִשְׂרָאֵל
בִּירוּשָׁלַיִם בִּימֵי מַלְכוּתוֹ
שֶׁל הוֹרְדוֹס.

קפֿדן בַּמַּצּוֹת, מֵאִיר פָּנִים לְבָרִיּוֹת.

שִׁמְאִי הַזֵּקֵן שָׁמַר עַל מַצּוֹת ה' בְּדִיּוּק וּבִמְסִירוֹת עֲצוּמָה! הוּא אֶקְדָּשָׁה וְחִכָּה תָּמִיד לְשַׁבָּת וּלְמוֹעֲדֵי יִשְׂרָאֵל.
יַחַד עִם זֹאת, הוּא לִמַּד אֶת כָּלֶם: "הוּי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת" (מסכת אבות).

בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת בְּחַג הַסְּכּוֹת!

מִמָּשׁ בִּימֵי הַחַג, קָרָה נִס נִפְלָא:
נוֹלַד לְשִׁמְאֵי הַזֶּקֶן נֶכֶד קָטָן
וּמֵתוֹק!

כָּל הַמְּשִׁפָּחָה הוֹדְתָה לָהּ מְקָרֵב
לֵב עַל הַתִּינוֹק הַחֲדָשׁ שֶׁבָּא
לְעוֹלָם.

אַבֵּל... הִתְעוֹרְרָה בְּעֵיָה קִטְנָה.

התינוק לא יכול לצאת לספכה

התינוק הרך (והאמא שלו) היו
צריכים לנוח בתוך הבית פנימה.
על פי שורת הדין, תינוק כל כך קטן
פטור מלשבת בספכה.

אבל שמאי כל כך אהב את מצוות.
הוא אמר: 'איה אפשר שהנכד
הקטן שלי יהיה אפילו רגע אחד
בליו שלי יהיה אפילו רגע אחד
בלי הקדשה של החג?'

מַעֲשֵׂה שֶׁל אֱהָבָה (מִשְׁנָה סְכָה ב' ח')

מָה עָשָׂה סָבָא שְׂמַאי?
הוּא לָקַח פִּטְיָשׁ וְטִיפֶס עַל
בְּמִסִּירוֹת עֲצוּמָה, הוּא פָתַח
חֹר בַּתְקָרָה מִמָּשׁ מֵעַל
הַמָּטָה שֶׁל הַתִּינוֹק.
הוּא נָתַן לְאוֹר הַנְּשָׁמָשׁ וּלְקֶרְנֵי
הַנְּשִׁכִּינָה לְהַכְנִיס תּוֹךְ הַחֲדָר.

סֵכָה כְּשָׂרָה בְּתוֹךְ הַחֲדָר!

מֵעַל הַחֹר שְׁבִיג, שִׁמְאִי
הַנִּיחַ עֲנָפִים יְרִיקִים - סֵכָךְ
שֶׁל סֵכָה מִמָּשׁ!

כִּךְ הוּא בָּנָה עֲבוֹר הַנֶּכֶד שְׁלוֹ
סֵכָה מְיוֹחֶדֶת. הַכֹּל מִתּוֹךְ
רִצּוֹן לְחֵבֶר אֶת נִשְׁמָתוֹ
שֶׁל הַתִּינוֹק לְאַהֲבַת ה', כָּבֹד
מִיּוֹמוֹ הָרִאשׁוֹן!

A person is lying in bed, looking up at a starry night sky. The view is through a window or opening in a stone wall, framed by green palm fronds. The sky is dark blue with many small white stars and a few larger, brighter ones. The scene is dimly lit, with light from the stars and a soft glow from the person's head. The person's head is visible at the bottom of the frame, resting on a white pillow.

לְהַבִּיט אֶל כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם עֲכָשׂוּ, כְּשֶׁכֵּב לְנוּחַ בְּעָרִיסָה נְשָׁלוּ, הוּא רָאָה פֶּלֶא...
הוּא יֵיה לְהַבִּיט לְמַעְלָה, לְרֹאוֹת אֶת הָעֲנָפִים הַיִּרְקִים, וְדִרְכָם - אֶת הַכּוֹכָבִים הַמְּאִירִים.
בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּסֻכָּה אֲמֵתִית, עָטוּף בְּקִדְשָׁה!

מוסר השכל: לשתף מתוך אהבה

מה אנחנו לומדים משמאי
מה הזקן?

אדם שבאמת אוהב את ה',
ואוהב את המצוות - מוצאת
תמיד דרך יצירתית לשתף
בשמחה שלו את כלם.
אפלו את הקטנים ביותר
במשפחה!

כל מצוה היא הזדמנות לחיבור

גם אתם יכולים להיות כמו
שמאי הזקן!
בפעם הבאה שאתם עושים
מצוה, חשבו: איך אני יכול
לשתף בה את אחי או
אחותי הקטנים?
תעזרו להם להתקרב לה'
ולהרגיש את אור התורה!

שְׁנֵזֶכָה לְאוֹרָה שֶׁל תּוֹרָה!

יְהִי רָצוֹן שְׁנִלְמַד מִמִּדּוֹתָיו שֶׁל שִׁמְאֵי הַזָּקֵן. שְׁתַּמִּיד נִרְגִּישׁ אֶת
קִרְבַּת ה', נֶאֱיֵר פָּנִים לְכָל אָדָם, וְנִרְבֶּה שִׁמְחָה וְקִדְשָׁה בְּעוֹלָם!